

Wõta ja loe!

№ 3. — VIII. aastafäit.

Saladus.

Kui ühelt väga waeſelt, kuid jumalafarklikult mehelt küſiti ford, kuidas ta kõiges olufordades ja raskustes wõib olla nii rõõmus ja rahulik, siis ta wastas: „Enne, kui lähen tööle, tõstan silmad taewa poole ja mõtlen, et mu päris-kodu on seal, siis pöoran oma pilgud maha tulefades meelde, kui wäikeſe maalapikese waid wajan ford oma hauapaigaks. Kolmandaks waatan oma ümber ja mõtlen, et Sumal, kes on andnud ühtedele palju, teistele wähe, kuid kõigile ſedamööda, mis kellelegi kõige parem on, oleks andnud mullegi rohkem selle maailma warandust, kui ta oleks leidnud selle olemat hea mu hinge päästmiseks.“

Kui ſeda igauks meist mõtleks. Kindel on ſee, et rikkus ei tee inimest õnnelikuks. Jeesus ütleb: Mis on inimesel kaſu selleſt, kui ta kogu maailma kaſuks ſaaks, kuid kaſiu teeks oma hinge, ehk mis lunastamishinda wõib inimene anda oma hinge eest?“ Sinu miljonid ei aita ſind õndsalt elada,

ega ka õndsalt ſurra. Milline mõteſuste mõtteſus oma eluaega rajata raha ja waranduje toſtuajamiseks wõi mugawat ja foredat elu taga nõuda, kui ſee kõik ſult kaob — hing aga on pääſtamata ja lepitamata Sumalaga, kelle ette pead ford aſtuma. Ja pealegi ſee warandus wõib kõik äkki ju kaeſt kaduda juba ſiin elus, nagu oleme paljude juures näinud. Sina, kes ja põllu põllu kõrwale ja maja majale liſaks endale oſfad hankida, pead leppima maalapikesega ſurnuaial. Aga ſinu ſurematu hing? Mis selleſt ſaab?

Paula rõõmulaulu ja elu wanelaps, kui ſul püüdnud ſe mõndagi wäliselt, kuid kui ſul on Jeesus, siis oled ja omegi õnnelikum kui need selle maailma suured, rikkad ja wägewad. Omada puhast jüdant ja ühendust Sumalaga ning igawese elu rõõmsat loofust hinges on ſiiski palju enam wäärt, kui kõik kadumad wäärtuſed.

Teeniwaid inimesi.

Kõik kriſtlased peakſid teatud mõttes olema teeniwad inimesed. Üks teenib peaga, teine kätega jne. Et Iſand Jeesus Kristus wõib tarwitada „teenijaid“ oma riigi

föös, selleſt jufustab meile järgmine näide:

Suure juſtuſtaja Wesleyen juurde tuli ford pilkaja ja ütles: „Teil on ju koosolekuis puha tee-

nijad ainult!“ Wesley vastas: „Jaa, mis siis! Las enne kõik teenijad pöörduda, jaame siis näha, kuidas käib härrasmäe käsi.“

Wesley suri 2. märtsil 1791. a. ja 13. aprillil 1801 jündis krahv Shaftesbury, teda kristlik maailm tunneb ühena 19. sajandi suurima heategijana. Ta oli nn. „kalkjukooslite“ rajaja, Londoni linnamisjoni ja Jamusi Em. Aliansi Piibliseltsi juhataja. Kes oli jätnud ta lapsepõlves tema

hinge jägawaid jälgi? Üks neid teenijaid, kes oli Wesley koosolekute hoolas külastaja. Tema läbi õppis noor krahv Shaftesbury Jeesust tundma ja armastama. Ta oli õige teenija ja temalt õppis Shaftesbury „teenimise“ kunsti. Tema kodu motoks oli: „Armasta — teeni!“ See sõna on ta tema hauakiwil Londoni Westminster-Abby kirikus — Inglise juurmeeste mafusepaigas.

Täna kaheteistkümne eest!

Omnibus peatus iga natukese maa järele ja noor wiisakas konduktor aitas sõitjaid edasi ja wälja, andis teateid kahtlejaile ja tuletas meelde neile, kes olid unustanud oma sõidusihhi. Kui omnibus oli jõudnud lõppepeatuseni, oli sõitjaks waid üks wana naissterawas. Konduktor aitas ta wäga effewaaflikult wälja, sest ta oli wigane jalust. Naeratades pöördus naine konduktori poole: „Täna teid kaheteistkümne eest!“ „Kaheteistkümne eest, proua?“ imestas

see. „Jah, ma lugemin ära 12 inimest, kes unustasid tänada teie lahke awitamise eest. Mul oli häbi neist, see on kõik. Head päewa, noormees. Sumal õnnistagu teid!“

Kui palju on meie elus tänu wõlga. Kui jageli nõuame endale kõige head, kuid tänu unustame sellejuures. Kui suur on meie wõlga jäetud tänu arwe Sumala juures, kelle käest oleme igapäew kõige head wastu wõtnud? Oled ja sellele mõelnud?

Ta ei häbenenud minu üle.

Evangelisatsioonikoosolekute tagajärjena kufagil suuremas linnas tuli ta pöördumisele keegi 70-aastane juuf. Ta wõttis Jeesuse wastu oma Päästjaks. Kui ta hiljem tunnistas oma Isandast, üks teine juuf, kes oli ta kuulajastonnas hulgas, tõusis üles ja ütles: „Sina, üks juuf, peaksid häbenema kufjuda inimesi kummardama Jeesust.“ Wana juuf wastas:

„Mis! Jeesusest häbeneda? Ma olen waid nii tänulik, et olen wõinud leida seda, ehkki nii hilja oma elus, et Jeesus ei ole häbenenud minust.“

Jeesus ije ütles: „Kes minust ja minu sõnust häbeneb selleinase abielurikkusa soo ees, sellest tahab Inimese Poeg ta häbeneda oma Isa ja ta inglise ees.“ On wäärt seda sõnitselt järele mõelda.

Kotka hukkumine.

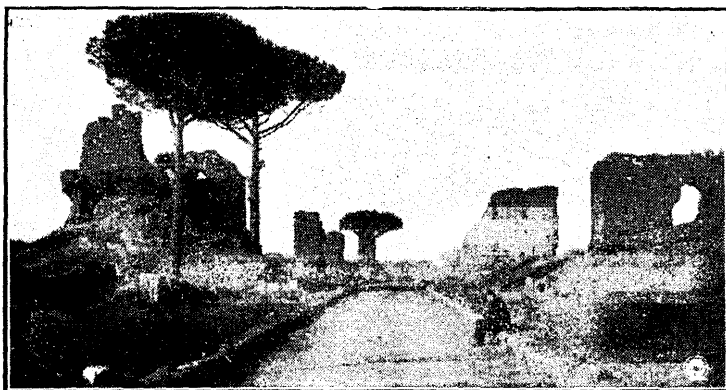
Doktor G. Campell Morgan, seistes kord Niagara jõe kaldal, nägi, kuidas meewool miis endaga juure kiirusega jurnud lammasst kose poole. Kottal oli seal ligiduses peja. Nähes lammasst, tõusis ta lendu ja lastudes lam-bale lõi oma terawad küüned selle laibasse ning hakkas jööma oma saaki. Kost ei olnud taugel. Uhte õhukuningas arwas, et ta wiimase hetkeni veel jätkab oma pidusööki ja alles siis lendab minema.

Oli aga midagi, mida kottas ei olnud arwesse võtnud. Slm oli külm ja nii jäätusid ta küüned lamba willasse. Kottas ei märganud seda enne, kui oli juba jõudnud kose kaldale. Siis tõstis ta

oma wägewaid fiibu ja püüdis wabaneda saagist, kuid — ei saanud enam, waid pidi sellega kaasa minema — kosest alla õudsesse sügawusse, leides surma wastu selle põhjakaljusid.

Kui dr. Morgan ühes oma jutluses sellest jutustas, lijas ta suure rõhuga: „Enne haaramet meie patust finni, kuid warsti patt wõtab meid oma wangits. Algul paisfab, nagu oleks patt päris meie meelewalla all, kuid kui mängime edasi patuga, tuleb heff, kus kohkudes märkame, et enam pole suutelijed wabanema patu wõimusest.

Oled ehk jina see kottas?

Via Appia.

Seda teed mööda sammus kord ap. Paulus vangina sõdurite saatel Rooma. Seal tulid teda teenima Rooma kristlased. Vangina pidi suur apostel wiima teistele vabadus sõnumit. Vangina sammus ta Rooma, et võita suurt maailmariigi pealinna Kristusele lihtsa evangeeliumiga, ja ta võitis, kuigi pidi seda võitu maksma oma peaga.

Samasugust teed käib ka tänapäev evangeelium, kuid on siiski võitev ja vabastav vägi igaihele, kes usub. Room. 1:16.

Laulud.

Viisil: Armas Jeesus, armastaja. P. 294.

Sinu nimel, armas Jeesus, Seda fundi algame. Tule, nii kui öelnud oled Ise meie keskele; Oma Püha Waimu läbi Meie Südanit pühitse! Et sind waimus ja ka fões kummardada mõiklime.

Koor: Wägede Jehoowa Jumal, Sinu ees kõik seisame, Anna oma nime pärast, Mis ju käest nüüd palume.

Anna sõnakuulufajal' Oma Waimu funnistust, Et ju meelewaid ja wägi Olets funda sõnades; Südamed ja waimufõrwad Tee ka lahki kuulufajel', Et ju kallis püha sõna Waim ja elu olets' meil'.

Talle k. nr. 3.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Taewa Ija arm meil järeab, Kui üks selge tuleforn, Meie hoolde wäiksed lambid Ranna äärde jäefud on.

Koor Põlegu need wäiksed lambid, Näitfu walguft merele, Mõnda meremest wõid päästa Surma hädast fõesti.

Pafu öö, nii paks ja pime, Lained hirmsalt murravad, Mifmed jilmad igafsedes walguft näha fahawad.

Talle k. nr. 148.

Viisil: Ligemal Jumal, Sull'.

Noorus, sind hüütakse, Aeg üürife, Päästa sind püütakse, Aeg üürife; Su kulbne lewade Lääb mööda kiiresti, Ei tule fagasi, Aeg üürife.

Pea närtfif elu õis, Aeg üürife, Oh tuhuh jaad ja jüis? Aeg üürife; Maaailma rõõm ja lust Toob palju wileffust, Ja wiimats hufafust, Aeg üürife.

Talle k. nr. 591.

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind 4 2 senti, 10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s., välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni hääks ja kaastõid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22.

Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6, tel. 450-67.

Ilmub 3. veebruaril 1939. aastal.

